

Podzimní počasí

Vítr poletuje v korunách stromů. Maruška sedí na lavičce u domu, přes kolena má přehozenou deku. Hřeje ji termoska s čajem, ale i podzimní slunce, které se na chvíli prodralo se skrz mraky. Po nebi plují šedé cáry, jako by se i tam nahoře honil vítr. Je to jeden z těch dnů, kdy je podzimní počasí aprílové – ráno mlha, pak slunce, potom vítr a možná ještě přijdou kapky. Maruška si vzpomněla na jeden takový den z dětství.

Maruška se probudila v babiččině ložnici. Bylo ticho a oknem nebylo nic vidět. Nebyla tma, ale mlha. Hustá, bílá, zpod peřiny se zdála i studená. Stromy v zahradě nebyly vidět. Jen pár větví se váhavě rýsovalo proti bílé cloně. Maruška zamířila do kuchyně.

Babička už byla vzhůru. Topení praskalo, konvice syčela. Na stole ležel starý ubrus a na něm mísa s moukou. „Upečeme si buchtu,“ řekla babička a pousmála se. „Ale nejdřív musíme zadělat těsto.“

Zatímco těsto kynulo, babička dala Marušce úkol – vynést slupky od jablek ke kompostu a pak přinést trochu dříví. Mlha už začínala pomalu ustupovat. Svět se zvolna zase objevoval – nejdřív jabloň, pak lavička, potom celý plot. Než Maruška posnídala chléb s pomazánkou, těsto vykynulo. Babička plnila buchtu povidly a Maruška je potírala vajíčkem. Když byly všechny buchtu naskládáné v pekáči, dala je babička péct do trouby. A pak vyrazily ven. Na zahradě už svítilo slunce. Vzduch byl čerstvý a chladný, trochu páčil v nose. Babička měla v ruce košík, Maruška hrábě. Společně sbíraly ořechy a hrabaly listí. Pak ale přišel vítr. Nejdřív jen jemný poryv. Pak silnější. Listí se začalo zvedat a točit ve vzduchu. Mraky se přihnaly nenápadně, ale rychle. Slunce úplně zmizelo za šedivou příkrývkou.

„Pojď, děvenko, tohle už bude na déšť,“ řekla babička a popohnala Marušku zpět k domu. Než stačily dojít na verandu, spadly první kapky. Déšť začal bubnovat do střechy, do okapů, do parapetu.

Uvnitř bylo příjemné teplo. Kamna hřála a v troubě voněly buchtu. Když je babička vytáhla, celá chalupa se naplnila tou známou vůní – pečené těsto, povidla, vanilka.

Seděly spolu u stolu. Maruška měla na sobě babiččin vlněný svetr. V jedné ruce měla buchtu, ve druhé hrnek s čajem. Za okny podzimní déšť, který přináší klid. „Tak to se nám počasí během chvíle ale změnilo, že, Maruško? Od mlhy a sluníčka až po déšť.“ Maruška jen přikývla, s pusou plnou buchet s povidly.

Vzpomínání na podzimní počasí

- Máte rádi podzim?
- Které počasí máte na podzim nejraději?
- Odfoukl vám někdy vítr něco?
- Vzpomínáte si na pořádnou mlhu?
- Co děláte nejraději, když venku prší?
- Nosili jste raději deštník nebo pláštěnku?
- Pamatujete si, kdy jste běželi v dešti?
- Které zvuky podzimu máte nejraději – vítr, déšť nebo šustění listů?
- Bývalo u vás doma zvykem pít teplý čaj nebo svařené víno, když se venku ochladilo?

